

ODLOTNY (2) *ai*

Oba o jasne.

pl G odlotnych (1). ◇ A subst odlotné (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Oddalający się lecąc; przen (2) : Ták człowiek/ gdy ná fkálny prąd nienáwątłony Tráfi/ á plec íwóy mocny nieporuńzony/ Stáwi ná íczekotliwé á odlotné wáły/ Ten íam mężny Bohátyr y mąż dońkonáły. GosłCast 42; íako fkálny ná morzu burzliwym/ Stáwi íe kámień ońtry/ wáłom popędliwym/ Szczekánié odlotnych wód/ chrzybtem rozgramiáiąc GosłCast 59.

ZZa